

MÜ'MİNUN SÛRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Muhakkak, mü'minler kurtuluşa ermiştir.
2. Onlar, namazlarında saygılı ve alçak gönüllüdürler.
3. Onlar, boş şeylerden uzak dururlar.
4. Onlar, zekâtı verirler.
- 5-6-7. Onlar, namuslarını korurlar. Sadece hanımları veya cariyeleriyle beraber olurlar. Bundan dolayı da kınanmazlar. Ama kim bu sınırın ötesine geçerse, onlar haddi aşmış olanlardır.
8. O mü'minler, üzerlerindeki emanetleri gözetirler ve verdikleri söze bağlılık gösterirler.
9. Onlar, namazlarını devamlı olarak, vaktinde ve şartlarına riâyet ederek kılarlar.
10. İşte asıl onlar, mirasçı olacaklardır.
11. Onlar, Firdevs cennetine mirasçı olup, orada ebedi kalacaklardır.
12. Andolsun ki Biz, ilk insanı çamurdan (süzülmüş bir özden) yarattık.
13. Sonra onun neslini, sağlam ve korunmuş olan anne rahmine, sperm olarak yerleştirdik.
14. Sonra; spermi embriyoya, embriyoyu mudgaya, onu da kemiklere dönüştürür ve kemiklere de et giydiririz. Derken, onu bambaşka bir yaratılışla meydana getiririz. İşte bak da, Allah'ın ne mükemmel yaratan olduğunu bir düşün!
15. Siz, bu yaratılıştan sonra, muhakkak yaşayıp öleceksiniz.
16. Sonra, kıyamet gününde yeniden diriltileceksiniz.
17. Andolsun ki Biz, sizin üzerinizde, üst üste yedi gök yarattık.
Biz, yarattıklarımızdan habersiz değiliz.
18. Gökten de, bir ölçü ile su indirir ve onu yeryüzünde muhafaza ederiz.
Bizim, onu gidermeye de elbette gücümüz yeter.
19. O su ile, içlerinde bir çok meyveler bulunan hurma ve üzüm bahçeleri yetiştiririz de, onlardan yersiniz.
20. Sizin için, Tur-i Sina'dan çıkıp zeytinyağı veren ve yiyenlere katık olan zeytin ağacını da yetiştirdik.
21. Sizin için, sağılan hayvanlarda da ibretler vardır. Sizi, karınlarından çıkan sütle besleriz. Onlarda, sizin için daha birçok faydalar vardır. Ayrıca, etlerinden de yersiniz.
22. Bu hayvanlar ve gemiler üzerinde taşınırsınız.
23. Andolsun ki Biz, Nûh'u kavmine peygamber olarak gönderdik. Onlara: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Zira sizin Ondan başka ilahınız yoktur. O'na karşı gelmekten korkmuyor musunuz?" dedi.
- 24-25. Halkından ileri gelen bir takım kâfirler: "Bu, sizin gibi insandan başka bir şey değil. Böyle iken, size hakim olmak istiyor. Allah bize mesaj ulaştırmak isteseydi, herhalde melekleri gönderirdi. Biz, gelip geçmiş atalarımızın arasında böyle bir şey işitmedik.

O, kendisinde delilik bulunan bir adamdan başkası değildir. Bu yüzden, onu bir süre gözlem altında tutun” dediler.

26. Nûh: “Ey Rabbim! Onların beni yalanlamalarına karşı, Sen bana yardım et” dedi.
27. Biz de Nûh’a, şöyle vahyettik: “Gözetimimiz altında ve bildirdiğimiz şekilde gemiyi yap. Takdir ettiğimiz zaman gelip de sular yükselmeye başlayınca, her cinsten birer çifti ve haklarında azap hükmü takdir edilmiş olanlar dışında kalan aile halkını yanına al. Zalimler ve kâfirler için, sakın Ben’den bir şey isteme. Çünkü onlar, kesin olarak suda boğulacaklardır.
28. Ey Nûh! Sen ve beraberindekiler gemiye binip yerleşince: “Bizi zalim milletten kurtaran Allah’a hamd olsun” diye dua et.
29. Ve: “Rabbim! Beni bereketli bir yere indir. Sen misafir edenlerin en hayırlısısın” de.
30. Şüphesiz Nûh kıssasında, nice ibretler vardır. Gerçekten Biz, insanları imtihan etmekteyiz.
31. Sonra bunların ardından, diğer nesil Ad’ı yarattık.
32. Onlara, kendi içlerinden: “Allah’a kulluk edin. Ondan başka ilahınız yoktur. Halâ Allah’tan korkmaz mısınız?” diye nasihatte bulunan Hûd’u peygamber olarak gönderdik.
- 33-34. Kavminin ileri gelenlerinden, dünya hayatında kendilerini refah içinde yaşattığımız, ahiret gününe kavuşmayı yalanlayan kâfirler: “Bu; yediğinizden yiyen, içtiğinizden içen, sizin gibi bir insandan başkası değil. Eğer siz, kendiniz gibi bir insanı dinler ve peşine takılırsanız, muhakkak büyük bir kayba uğrarsınız.
35. O sizi: ‘Öldüğünüz, toprak ve kemik yığını haline geldiğiniz zaman, tekrar mezarlarınızdan çıkarılacaksınız’ diye mi korkutuyor?
36. Heyhat! Size söz verilen şey ne kadar uzak!
37. Bizim için, ancak dünya hayatı vardır. Yaşarız, ölürüz, bir daha da diriltilecek değiliz.
38. Bu adam, Allah adına yalan uydurandan başkası değildir. Biz de ona inanacak değiliz” dediler.
39. Hûd: “Rabbim! Onların yalanlamaları karşısında bana yardım et” dedi.
40. Allah da: “Çok yakında, mutlaka pişman olacaklar” buyurdu.
41. Derken, korkunç ses kısıvrak yakaladı. Nihâyet, onları sel süprüntüsü haline getiriverdik. Uzak olsun Allah’ın rahmetinden o zalimler.
42. Sonra, onların ardından başka nesiller yarattık.
43. Şu bir gerçektir ki; Hiçbir millet ecelini ne öne alabilir, ne de erteleyebilir.
44. Sonra, peygamberlerimizi peşpeşe gönderdik. Hangi millete peygamberi geldiyse, onu yalanladılar. Biz de onları, birbiri ardından yok ettik. Onlardan geriye, sadece ibret alınacak hikâyeleri kaldı. Uzak olsun Allah’ın rahmetinden o imânsızlar.
- 45-46. Daha sonra, Mûsa ile kardeşi Harun’u, âyetlerimiz ve apaçık bir mucize ile Firavun ve adamlarına gönderdik. Onlar ise, imân etmeyi kibirlerine yediremediler. Zaten onlar, büyüklük taslayan bir topluluktu.

47. Bu sebeple: “Kendi kavimleri bize kölelik yaparken, şimdi kalkıp da, bizim gibi iki insana mı inanacağız?” dediler.
48. Böylece, bu iki peygamberi yalanladılar ve helâk edilenlerden oldular.
49. Andolsun ki Biz, onlar hidâyete ersinler diye Mûsa’ya, Tevrat’ı verdik.
50. Meryem’in oğlunu ve annesini de bir mucize kıldık. Her ikisini de, akarsulu düz bir tepede barındırdık.
51. Muhtelif zamanlarda, peygamberlere şöyle hitap edildi: “Ey peygamberler! Temiz ve helâl olan şeylerden yiyin. Güzel işler yapın. Çünkü Ben, yapmakta olduğunuz her şeyi bilmekteyim”.
52. İşte, bütün bu peygamberlerin getirdikleri tek bir dindir. O da sizin dininiz olan İSLAM’dır. Ben de sizin Rabbinizim. Öyleyse, Bana karşı gelmekten sakının.
53. Fakat insanlar, tevhid dininde ihtilafa düşüp (fırkalara ayrılarak) parça parça oldular. Her bir grup, kendi görüşünden ötürü memnun ve mutludur.
54. Resûlüm! Şimdi sen, onları bir süreye kadar, daldıkları gaflet içinde kendi hallerine bırak.
- 55-56. Yoksa onlar, kendilerine verdiğimiz servet ve evlatlarla, iyiliklerine koştüğümüzü mu sanıyorlar? Hayır, onlar işin farkında değiller.
57. Ama Rablerine duydukları saygıdan dolayı titreyenler,
58. Rablerinin âyetlerini tasdik edenler,
59. Rablerine hiç ortak tanımayanlar,
60. Kendilerine verilen malın hakkını ödeyenler,
Rablerine döneceklerinden dolayı kalpleri ürperenler,
61. İşte bunlar, iyi işler yapmada birbiriyle yarışır ve hayır işinde önde giderler.
62. Biz, hiçbir kimseyi, gücünün yettiğinden fazlasıyla sorumlu tutmayız. Bizim katımızda, herkesin yaptığını doğru olarak bildiren bir kitap vardır. Onlar, asla haksızlığa uğratılmazlar.
63. Fakat kâfir olanların kalpleri bundan habersizdir. Başka bir takım kötü işleri de vardır ki, onları yapmaya devam ederler.
64. Sonunda, refah içindeki şımarıkları azapla yakaladığımızda, birden feryadı basarlar.
65. Onlara: “Bugün boşuna feryat etmeyin. Doğrusu, Bizden bir yardım görmeyeceksiniz.
66. Ayetlerim size okunduğunda, siz onlara sırt çeviriyordunuz.
67. Ona karşı büyüklük taslayarak, geceleyin de Kâbe çevresinde toplanıp saçma sapan konuşuyordunuz” deriz.
68. Peki bu Kur’an’ı hiç düşünmezler mi? Yoksa kendilerine, daha önce geçmiş atalarına gelmeyen bir şey geldi de, onun için mi inkâr ediyorlar?
69. Yoksa onlar, peygamberlerini tanımadılar da, onun için mi O’nu inkâr ediyorlar?
70. Veya O’na deli mi demek istiyorlar? Halbuki O, hakkı getirmiştir.
Lakin onların çoğu, haktan nefret ederler.

- 71.** Eğer hak, onların kötü arzu ve isteklerine tabi olsaydı, mutlaka gökler ve yer, bunlarda bulunan kimseler, bozulur giderdi. Hayır! Biz onlara Kur'an'la, şan ve şereflerini getirdik. Fakat onlar, kendi şereflerinden yüz çeviriyorlar.
- 72.** Resûlüm! Yoksa sen, onlardan bu hizmetine karşılık bir ücret mi istiyorsun da, senden uzak duruyorlar? Fakat bilsinler ki, Rabbinin mükâfatı çok daha değerlidir. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.
- 73-74.** Aslında sen, onları dosdoğru yol olan İSLAM'a çağırıyorsun.
Ama ahirete inanmayanlar, ısrarla bu doğru yoldan sapıyorlar.
- 75.** Şâyet Biz, acıyıp da içinde buldukları sıkıntıyı giderseydik, iyice körleşerek, azgınlıklarında daha çok direnirlerdi.
- 76.** Şüphesiz Biz, evvelce de onları çeşitli azaplarla yakaladık. Yine de Rablerine boyun eğmediler, yalvarıp yakarmadılar.
- 77.** Ama ne zaman onlara şiddetli bir azap kapısı açsak, ümitsizlik içinde şaşırıp kalırlar.
- 78.** Halbuki Allah, sizin için; kulaklar, gözler ve kalpler yaratandır. Ne kadar az şükrediyorsunuz?
- 79.** Allah, sizi yeryüzünde yaratıp çoğaltandır. Sonunda, O'nun huzurunda toplanacaksınız.
- 80.** Allah, yaşatan ve öldürenidir. Gece ile gündüzün birbiri ardından gelmesi de O'nun emrine bağlıdır. Halâ, aklınızı kullanmayacak mısınız?
- 81.** Ama akıllarını kullanmak yerine, kendilerinden önceki kâfirlerin söyledikleri gibi;
- 82-83.** "Ölüp, toprak ve kemik yığını haline geldikten sonra mı diriltileceğiz? Andolsun ki, bize ve daha önce babalarımıza da böyle tehdit edilmişti. Fakat bu, geçmiştekilerin masallarından başka bir şey değildir" dediler.
- 84.** Resûlüm! Mekke kâfirlerine de ki: "Eğer biliyorsanız söyleyin, yeryüzü ve onda bulunanlar kimindir?"
- 85.** Onlar hemen: "Allah'ındır" diyecekler.
De ki: "Öyleyse, bu hususta hiç düşünmez misiniz?"
- 86.** Yine onlara: "Yedi göğün ve büyük arşın Rabbi kimdir?" diye sor.
- 87.** Hepsi: "Allah" diyecekler.
De ki: "Öyleyse, hiç ondan korkmaz mısınız?"
- 88.** De ki: "Eğer biliyorsanız söyleyin, her şeyin mülk ve tasarrufu elinde olan, koruyup kollayan, fakat korunup kollanmaya muhtaç olmayan kimdir?"
- 89.** Yine hepsi: "Allah'tır" diyecekler.
De ki: "O halde, neden aldanıp, gerçeğe karşı yüz çeviriyorsunuz?"
- 90.** Aslında Biz, onlara gerçeği getirdik, onlar ise yalan söylüyorlar.
- 91.** Gerçek şudur: Allah, asla çocuk edinmemiştir. Onunla birlikte hiçbir ilah da yoktur. Öyle olsaydı, her ilah kendi yarattığını sevk ve idare eder ve bir gün, onlardan biri diğerine üstün gelmeye çalışırdı. Allah, o müşriklerin nitelemelerinden uzaktır.
- 92.** Allah, görünmeyeni de bilir, görüneni de. O, onların ortak koştuklarından yücedir.

- 93-94.** Resûlüm! De ki: “Ey Rabbim! Onlara vad edilen azabı bana göstereceksen, o taktirde beni bu zalimlerin içinde bırakma.”
- 95.** Resûlüm! Bizim onlara vadettiğimiz azabı sana göstermeye elbette gücümüz yeter.
- 96.** Fakat onlar ne yaparlarsa yapsınlar, sen yine de kötülüğe iyilik ile karşılık ver. Biz, onların senin hakkındaki asılsız iddialarını pekiyi biliriz.
- 97.** De ki: “Ey Rabbim! Şeytanların kışkırtmalarından sana sığınırım.
- 98.** Yanımda bulunmalarından da sana sığınırım.”
- 99-100.** Nihâyet, onlardan birine ölüm gelip çattığında: “Ey Rabbim! Beni dünyaya geri döndür de, boşa geçirdiğim ömrümü değerlendirip, iyi işler yapayım” der.
Heyhat! Onun bu söylediği, boş bir sözden ibarettir. Tekrar diriltilecekleri güne kadar, onların önünde, geriye dönmekten alıkoyan bir engel vardır.
- 101.** Sûr’a üfürüldüğünde; ne aralarındaki akrabalık fayda verir, ne de birbirlerini arayıp sorabilirler.
- 102.** Artık mizanda, sevap tartıları ağır gelenler kurtuluşa erenlerdir.
- 103.** İyilikleri tartıda hafif gelenler ise, kendilerini zarar ettirenler ve cehennemde ebedi kalacak olanlardır.
- 104.** Orada, yüzlerini alevler yalar da, dişleri sırtıp kalır.
- 105.** Allah Teâla, o kâfirlere: “Ayetlerim size okunurdu da, siz onları yalan sayardınız değil mi?” buyurur.
- 106-107.** Onlar: “Ey Rabbimiz! Nefsimizin arzusu bize üstün geldi. Biz de sapıklar topluluğu olup çıktık. Ne olur Ey Kerim Rabbimiz! Bizi cehennemden çıkar. Eğer bir daha o kötülükleri yaparsak, işte o zaman zalimlerden oluruz” derler.
- 108.** Allah: “Kesin sesinizi. Sakın bir daha Bana bir şey söylemeyin” buyurur.
- 109.** Ve devam eder: Kullarımdan bir topluluk vardı. Onlar: ‘Ey Rabbimiz! İmân ettik. Bizi bağışla. Bize merhamet et. Sen, merhamet edenlerin en hayırlısısın’ dediklerinde,
- 110.** Siz onları alaya aldınız. Hatta bu durum size Beni hatırlamayı bile unutturdu da onlarla eğlenip durdunuz.
- 111.** Bugün Ben, onlara sabrettiklerinin karşılığını verdim.
Şüphe yok ki, kazançlı çıkanlar onlardır.”
- 112.** Sonra Allah, cehennemdekilere: “Yeryüzünde ne kadar kaldınız?” diye sorar.
- 113.** Onlar: “Bir gün veya daha az. Onu, hesabı tutan meleklerle sor.
Zira aklımız başımızdan gitmiş durumdadır” diye cevap verirler.
- 114.** Allah da: “Gerçekten pek az bir zaman kaldınız. Keşke, bunu vaktiyle bilmiş olsaydınız.
- 115.** Sizi boş yere yarattığımızı ve Bize döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?” buyurur.
- 116.** Artık şu gerçeği bilin: Allah yüceler yücesidir. Gerçek hükümran O’dur.
Ondan başka ilâh yoktur. O, pek değerli arşın Rabbidir.
- 117.** Hiçbir delili olmadığı halde, kim Allah ile beraber başka bir ilâh edinirse, şüphesiz o, Rabbinin huzurunda hesap verecektir.

Muhakkak kâfirler kurtuluşa eremezler.

118. Resûlüm! De ki: “Rabbim! Ümmetimi bağışla ve merhamet et. Zira Sen, merhamet edenlerin en hayırlısısın.”